

A rattus jelenség kérdésköre - rágcsáló a politika nyelvhasználatban

Szerző: Enyedi László (2019-04-30)

1 / 4 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-rattus-jelenseg-kerdeskore-ragcsalo-a-politika-nyelvhasznalatban/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Szerző: Enyedi László (2019-04-30)

2 / 4 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-rattus-jelenseg-kerdeskore-ragcsalo-a-politika-nyelvhasznalatban/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

A *rattus* a Római Birodalom nyelvén patkányt jelent. Az ember néha arra kényszerül, hogy latin megnevezéseket használjon: ezáltal afféle tudományos jelleget kívánok adni e soroknak, és persze jelezni szeretném, hogy az objektivitás fontos számomra. Pontosan ezért nem arról akarok írni, hogy ki mit mondott, és ez mennyire felháborító. Megbotránkoztató események mindig vannak, lesznek is – sajnos. A fontos kérdés ez: mit eredményez a magyar társadalom életében, ha a politikai nyelvezet stilisztikailag egyre inkább távolodik a normatív nyelvhasználatától, és közeledik a hétköznapi nyelv felé? – talán mondhatjuk a tolvajnyelv szúrós iróniája felé. Itt talán mosoly születik az olvasó arcán és megállapítja: nyelvére talál lassan a szakma, ha a politikus tolvajnyelvet használ. E sorok írója azonban nem ide akar kilyukadni. Nem tartom megoldásnak azon nézet szajkózását, miszerint a politikusoktól semmi jót nem lehet várni. Úgy gondolom azoktól az emberektől, akik a közjót akarják szolgálni nagyon is sokat kell elvárni. Rájuk bizzuk az adóinkat, az egészségügyet, a közös nemzeti vagyonunkat, hogy azzal sáfárkodjanak. Balgaság elfogadni, ha ezzel visszaélnék, és azzal nyugtatni magunkat: áh, a politika ilyen – ezzel egy önmagát megerősítő rendszert hozunk létre, melyben a politikus azt gondolja, hogy rendben van, ha 'szent lévén maga felé húz a keze'.

Visszatérve a politikai nyelv stilisztikai elmozdulására: az olvasót szeretném meghívni arra, hogy elmélkedjünk: mi történik, ha a politika nyelvhasználata

Szerző: Enyedi László (2019-04-30)

3 / 4 oldal | © Katolikus.ma

olyan irányba halad, ahol nincsenek korlátok? Ebben egyébként felelős lehet minden politikai alakulat: jobb és baloldal, ellenzék és kormány. A politikai nyelv méltóságának megőrzése mindenki feladata, ez pártpolitikát meghaladó kérdés. Amennyiben elindul a lavina, és természetessé válik a *rattus* jelenség, akkor ebből az állapotból rendkívül nehéz lesz kikerülni. A nyelv szimbólum, és éles karddá válhat, ha rossz kézbe kerül, vagy rosszra használják. Magyarország egy olyan hely például, ahol Mikszáth Kálmán és Jókai Mór parlamenti képviselő volt (és lehetett!). Nagyon kár lenne ezt az örökséget elveszíteni.

További

tény, hogy amennyiben a politikai nyelv színvonala süllyedni fog, az szélsőséges magatartáshoz vezethet nemcsak a politikában, hanem a mindennapi életben is. Beindul a *'ha a vezetőknek szabad, akkor nekem is szabad'* mechanizmusa, és arra ébredhetünk egy napon, hogy politikai kultúránk visszafejlődik olyan szintre, amely vállalhatatlanná válik. A diktatúra jellegzetessége, hogy olyan nyelvi környezetet teremt, amelyben a megsemmisítendő felet megalázó és kirekesztő megnevezésekkel illeti; ha ez a demokráciában is elfogadottá, illetve természetessé válik, alapjaiban rengeti meg a társadalom életét.

Szerző: Enyedi László (2019-04-30)

4 / 4 oldal | © Katolikus.ma